

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do rozpatrzenia wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonych przez Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Włochy) postanowieniami z dnia 19 października 2011 r. i z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawach połączonych C-162/12 i C-163/12 w zakresie, w jakim owe wnioski dotyczą wykładni art. 49 TFUE. W zakresie, w jakim rzeczzone wnioski dotyczą wykładni innych przepisów prawa Unii, są one niedopuszczalne.

(¹) Dz.U. C 165 z 9.6.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — DMC Beteiligungsgesellschaft mbH przeciwko Finanzamt Hamburg-Mitte

(Sprawa C-164/12) (¹)

(Podatki — Podatek dochodowy od osób prawnych — Przeniesienie udziałów spółki osobowej na spółkę kapitałową — Wartość księgową — Wartość szacunkowa — Konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania — Natychmiastowe opodatkowanie cichych rezerw — Odmienne traktowanie — Ograniczenie w swobodnym przepływie kapitału — Zachowanie podziału władztwa podatkowego pomiędzy państwami członkowskimi — Proporcjonalność)

(2014/C 93/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DMC Beteiligungsgesellschaft mbH

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Mitte

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 43 WE (obecnie art. 49 TFUE) — Spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim wnoszące aportem udziały w przedsiębiorstwie do krajowej spółki kapitałowej w zamian za udziały w tej spółce — Przepisy przewidujące, że w takim przypadku wniesiony kapitał podlega wpisowi w bilansie spółki kapitałowej zgodnie z jego rzeczywistą wartością, a nie wartością księgową, powodując tym samym wcześniejsze opodatkowanie niezrealizowanych udziałów — Możliwość zapłaty odnośnych podatków w pięciu rocznych ratach pod warunkiem istnienia gwarancji zapłaty.

Sentencja

- 1) Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że cel w postaci zachowania podziału władztwa podatkowego między państwami członkowskimi może uzasadniać przepisy państwa członkowskiego, które nakazują określenie wartości aktywów spółki komandytowej wniesionych do kapitału spółki kapitałowej z siedzibą na terytorium tego państwa członkowskiego w oparciu o ich wartość szacunkową, prowadząc do opodatkowania przed ich rzeczywistym zrealizowaniem cichych rezerw związanych z tymi aktywami uzyskanych na tym terytorium, w sytuacji gdy rzeczzone państwo członkowskie rzeczywiście nie może wykonywać swej kompetencji podatkowej w odniesieniu do tych cichych rezerw w chwili rzeczywistej ich realizacji, co powinien ustalić sąd krajowy.
- 2) Przepisy państwa członkowskiego przewidujące natychmiastowe opodatkowanie cichych rezerw uzyskanych na jego terytorium nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu w postaci zachowania podziału władztwa podatkowego między państwami członkowskimi, o ile, w sytuacji gdy podatnik wybierze odroczenie zapłaty, obowiązek ustanowienia gwarancji bankowej jest nałożony w zależności od rzeczywistego ryzyka niepobrań podatku.

(¹) Dz.U. C 217 z 21.7.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 30 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) — Aboubacar Diakite przeciwko Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-285/12) (¹)

(Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Osoby kwalifikujące się do ochrony uzupełniającej — Artykuł 15 lit. c) — Poważne indywidualne zagrożenie życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach konfliktów zbrojnych — Pojęcie „wewnętrznego konfliktu zbrojnego” — Wykładnia autonomiczna poprzez odniesienie do międzynarodowego prawa humanitarne — Kryteria oceny)

(2014/C 93/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Aboubacar Diakite.